Quelle: http://manuscripta.at/?ID=917
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

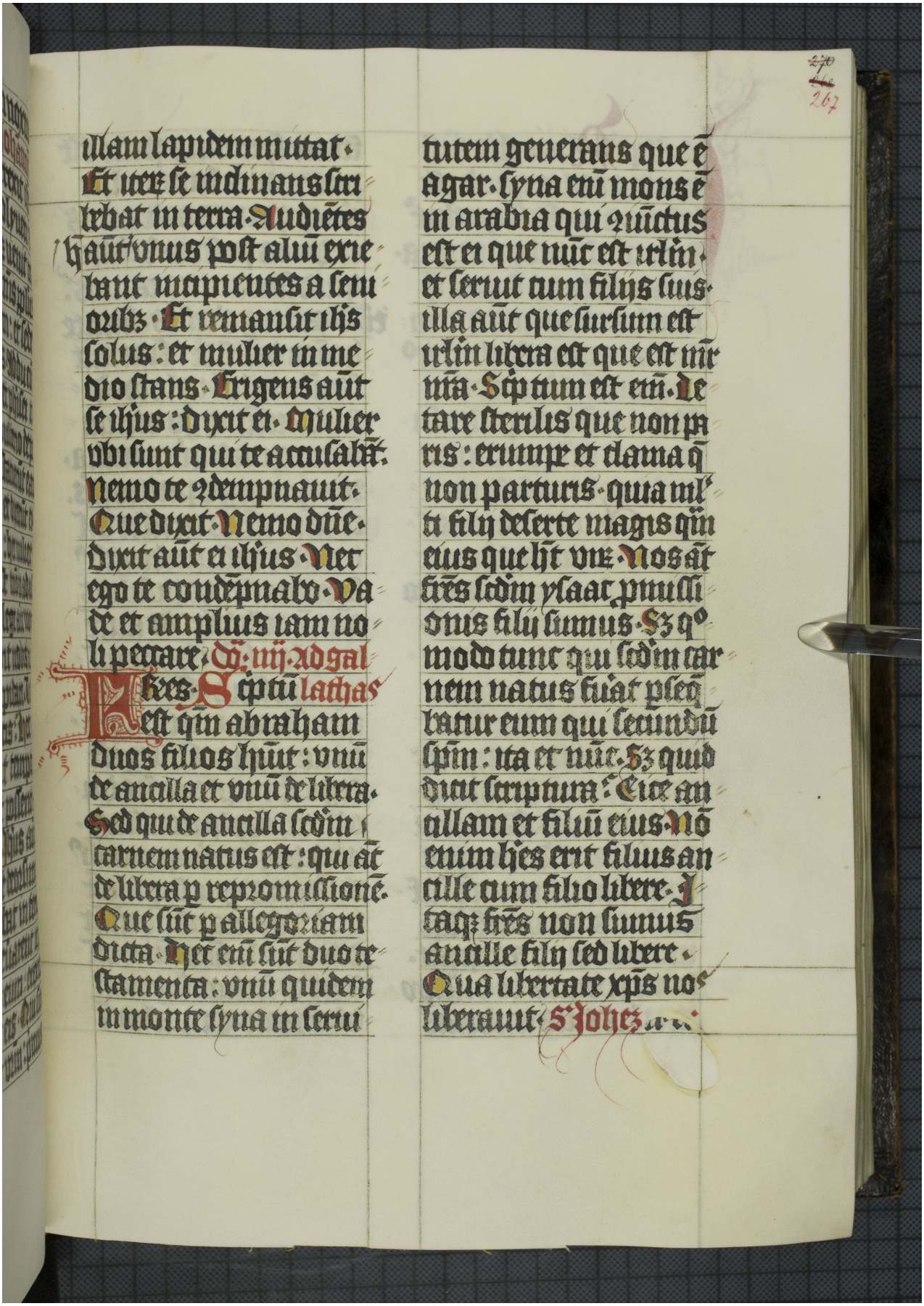

illam lapidem mittat.
Et iterꝫ se inclinans scri
bebat in terra. Audientes
autꝫ unus post alium exie
bant incipientes a seni
oribꝫ. Et remansit ihs
solus: et mulier in me
dio stans. Erigens autem
se ihs: dixit ei. O mulier
ubi sunt qui te accusabant.
Nemo te condempnauit.
Quae dixit. Nemo dne.
Dixit autem ei ihs. Nec
ego te condempnabo. Va
de et amplius iam no
li peccare. Dn̄. iiij. Ad gal
Fres. Scptm lathas
est qm̄ abraham
duos filios habuit: unum
de ancilla et unum de libera.
Sed qui de ancilla secundm
carnem natus est: qui aut
de libera per repromissionem.
Quae sunt per allegoriam
dicta. Haec enim sunt duo te
stamenta: unum quidem
in monte syna in seruitutem generans quae est
agar. syna enim mons est
in arabia qui coniunctus
est ei quae nunc est iersln̄.
et seruit cum filiis suis.
illa autem quae sursum est
iersln̄ libera est quae est mater
nostra. Scptum est enim. Le
tare sterilis quae non pa
ris: erumpe et clama q̄
non parturis. quia multi
ores filii desertae magis qm̄
eius quae habet virum. Nos autem
fres secdm ysaac promissi
onis filii sumus. Sed q°
modo tunc qui secdm car
nem natus fuerat persec
batur eum qui secundm
spm̄: ita et nunc. Sed quid
dicit scriptura? Eice an
cillam et filium eius. Non
enim hres erit filius an
cillae cum filio liberae. Ita
que fres non sumus
ancillae filii sed liberae.
Qua libertate xps nos
liberauit. S. Johes